Khaled Hadadeh: "Het verzet maakt deel uit van onze cultuur en onze geschiedenis."

Contributed by Chris Den Hond, Mireille Court en Nicolas Qualander
zaterdag, 29 september 2007 -

De Libanese KP neemt deel aan het verzet tegen de Israëlische bezetting. Dat verzet is politiek, sociaal, maar ook gewapend, ondanks de weinige middelen waarover de KP beschikt. We hebben een hele dag doorgebracht in Jamaliya, in de Bekaa-vallei, waar 7 communistische militanten gesneuveld zijn bij een Israëlische operatie in augustus 2006. We hebben ook Khaled Hadadeh ontmoet, algemeen-secretaris van de Libanese KP. Vertaling uit het Arabisch door Hussein Sabbah.

Verschilt de Franse diplomatie onder Sarkozy van die van Chirac of van Bush inzake het Midden-Oosten?

We stellen vast dat er zich een wijziging voordoet in de manier waarop de Franse regering haar politiek voert in het Midden-Oosten, maar het gaat hier niet om een belangrijke wijziging. Het is eerder het gevolg van wat er gebeurt in Irak. De Noord-Amerikanen zitten met serieuze problemen in Irak en het lijkt erop dat de Europese Unie hier probeert voordeel uit te halen om wat verloren terrein terug te winnen. Ik heb de indruk dat de nieuwe Franse regering in Libanon probeert terug te krijgen wat ze in Irak kwijtgespeeld is tijdens de val van Saddam Hoessein. Maar dat verandert niet veel in het Israëlisch-Arabisch conflict. De Europese Unie heeft nog steeds dezelfde algemene opvattingen als de Noord-Amerikaanse regering. Het lijkt erop dat ze elkaar aanvullen om de belangen van Israël in de regio te verdedigen. De zogenaamde vredesvoorstellen die de Europese Unie en de Noord-Amerikaanse regering doen, hebben als doel de politieke en militaire belangen van Israël in de regio te vrijwaren.

In een recent persbericht verklaart de Libanese KP zich voorstander van een grondwettelijke wijziging van het confessioneel model in Libanon. Waarom?

Het confessioneel model in Libanon ligt aan de oorsprong van vele problemen en burgeroorlogen die plaatsvonden sinds de oprichting van het grote Libanon in 1926. De vertegenwoordiger van de Franse regering in Libanon heeft dat model opgelegd en tot vandaag de dag vervallen we van de ene burgeroorlog in de andere. De politieke klasse in Libanon lijkt op een klasse van feodalen. Groepen worden geografisch opgedeeld en volgen een politieke chef of een clanhoofd. Het Libanese regime weerspiegelt die unie van feodale heren die de belangen verdedigen van hun eigen gemeenschap. Die logica leidt er zelfs toe dat die heren de steun gaan zoeken van buitenlandse beschermheren om hun macht te consolideren. Die confessionele samenstelling maakt Libanon onstabiel, wat nog versterkt wordt door een regionale instabiliteit. Een wijziging, hoe klein ook, in de regionale krachtsverhoudingen, leidt in Libanon tot een burgeroorlog, want Libanon is de zwakke schakel van de regio met het meest kwetsbare politieke systeem. Wij zijn van oordeel dat dit confessioneel en cliëntelistisch systeem de voornaamste oorzaak is van de problemen in Libanon. Om een

democratische lekenstaat te vormen in Libanon stellen wij een begin van een oplossing voor: een politieke hervorming die een einde maakt aan het confessioneel systeem en die een nieuwe kieswet uitvaardigt, gebaseerd op de proportionaliteit. Een senaat als tweede kamer zou dan de belangen kunnen verdedigen van de verschillende communautaire groepen.

Doet de Libanese KP mee met het verzet tegen Israël?

De Communistische partij steunt niet enkel het verzet, wij hebben dat verzet opgestart. In de jaren 60 zijn wij begonnen met de oprichting van de volkse garde tegen de Israëlische agressie in Libanon. Bij de Israëlische invasie in Libanon in 1982 hebben de KP en andere communistische organisaties het Front opgericht van Libanees nationaal verzet. Dat Front heeft Beiroet bevrijd en een deel van Libanon, dat bezet was tot aan de Litani-rivier tussen 1982 en 1985. Het verzet tegen de buitenlandse bezetting maakt deel uit van onze cultuur en onze geschiedenis. Wij strijden echter ook voor een democratische en verandering binnen Libanon. Het grote verschil tussen ons nationaal verzet en dat van het huidig verzet dat door Hezbollah wordt gedomineerd, is dat het verzet dat wij willen een globaal nationaal karakter heeft en niet een confessioneel. Het verzet dat wij hadden willen opbouwen is een verzet dat de band legt tussen de bevrijding van de bezette gebieden en een democratisch, seculiere verandering binnen Libanon. Maar desondanks beschouwen we onszelf vandaag als deel uitmakend van het verzet, ook al is onze deelname aan dat verzet de laatste tijd zwakker omdat we minder logistieke middelen hebben.

In Libanon zijn alle huidige partijen, buiten de Libanese Communistische partij, partijen met een confessioneel karakter. Hezbollah is niet de enige islamitische partij. De Stroming van de Toekomst, van Mr. Hariri is een soennitische stroming, dus een islamitische stroming. Die stroming maakt het zelfs mogelijk dat integristen zoals Al Qaida ruimte krijgen in Libanon. De socialistische partij is een partij van de Druzen, die hun standpunt verkondigt. De "Forces Libanaises" is een christelijke integristische partij. Alle partijen in Libanon hebben een confessioneel karakter, niet alleen Hezbollah.

Onze partij heeft een zware prijs betaald voor haar democratische en seculiere opstelling. In de jaren 80 waren er gevechten tussen ons en de shijietische groepen Amal en Hezbollah. In de jaren 70 waren er gevechten met de christelijke groeperingen. Onze kameraden van christelijke origine werden vermoord of uit hun woning verdreven door de christelijke "Forces Libanaises". De soennitische integristen die vandaag bij de stroming van Hariri zitten in Tripoli hebben kameraden van ons vermoord in Tripoli (Noord-Libanon). Al die confessionele intergristische stromingen hebben kameraden van ons vermoord.

Is Hezbollah veranderd?

Met Hezbollah is de situatie anders. Sinds de jaren 80 is Hezbollah veranderd. Ze onderhoudt nu andere relaties met ons en met andere verzetsgroepen. Ik denk dat Hezbollah ervan overtuigd is dat ze geen islamistische staat kunnen oprichten in Libanon. Hassan Nasrallah heeft dat in zijn laatste redevoering nogmaals herhaald. Hij spreekt niet over een islamitische staat zoals hij dat vroeger deed toen anderen spraken over een staat voor de christenen of dat elke regio zou geregeerd worden door een clan. Voor Nasrallah is dat geen optie meer. Hij roept op een staat te maken voor alle Libanezen. Hij verklaart ook openlijk dat het belangrijk is dat het verzet een nationale rol speelt, en ook partijen in zich opneemt die het verzet zijn opgestart, onze partij dus. Tijdens de laatste oorlog van 33 dagen in 2006 heeft de samenwerking tussen Hezbollah en de Libanese KP nauwe banden gecreëerd tussen onze militanten en de aanhangers van Hezbollah. Die factoren samen maken dat het voor de Libanese KP vandaag mogelijk is samen te werken met Hezbollah. Die samenwerking betekent nochtans geen sterke alliantie tussen de twee partijen. Er blijven serieuze problemen bestaan. Volgens ons legt Hezbollah niet voldoende de band tussen het proces van nationale bevrijdingsstrijd tegen een buitenlandse bezetter en een democratisch en sociaal veranderingsproces in Libanon.

Contributed by Chris Den Hond, Mireille Court en Nicolas Qualander
zaterdag, 29 september 2007 -